

Arrest

nr. 224 003 van 16 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DEMEYER
Cordoeaniersstraat 17-19
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. STANDAERT die *loco* advocaat R. DEMEYER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 13 januari 2016, verklaart er zich op 19 januari 2016 vluchteling.

1.2. Op 22 december 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit. U bent Pashtun van etnische origine en bent een soennitische moslim. Uit het medisch onderzoek blijkt dat u geboren bent omstreeks 01.01.1996. U verklaart geboren te zijn in Joy Naw, in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan, waar u uw hele leven woonde. U ging er niet naar school en had er geen beroep, maar hielp uw moeder thuis bij de afwas.

Enkele maanden voor uw vertrek uit Joy Naw begon u naar de madrassa te gaan in uw dorp. Toen u drie maanden naar de madrassa was geweest, vond uw vader 's morgens een dreigbrief van de Taliban in uw woning: ze eisten dat u zich bij hen zou aansluiten. Uw vader besliste dat u niet meer naar de madrassa zou gaan en gedurende één maand gebeurde er niets anders, tot u een tweede dreigbrief van de Taliban aantrof in uw woning. Er werd opnieuw geëist dat u zich bij hen zou aansluiten, en u kreeg daarvoor slechts enkele dagen, tot de volgende vrijdag, de tijd. U verliet Joy Naw enkele dagen later, op de vrijdag die de Taliban als deadline had vooropgesteld. U begon aan uw reis richting Europa en arriveerde in België op 13 januari 2016. U diende er een asielaanvraag in op 19 januari 2016.

Een week voor uw tweede gehoor op het CGVS vernam u van uw ouders dat de Taliban bij hen thuis langs geweest was in Joy Naw. Het is u onbekend wanneer of hoe vaak ze precies bij uw familie langs gingen, maar de Taliban vroegen naar u en probeerden uw vader te slaan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: de enveloppe waarin uw documenten naar u toe werden gestuurd, uw taskara, een dreigbrief van de Taliban, een aanvraag van uw vader bij de dorpschoude en hun antwoord (allen originelen).

B. Motivering

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw beide gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust en het belang van de waarheid te vertellen (CGVS I p. 2, CGVS II p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in uw dorp in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo'n risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient eerst en vooral te worden gewezen op enkele vaststellingen die afbreuk doen aan uw algemene geloofwaardigheid.

Zo verklaarde u bij uw asielaanvraag in België minderjarig te zijn, maar bleek uit medisch onderzoek dat u wel degelijk al meerderjarig was bij uw aankomst in België, namelijk 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar. Ondanks deze vaststellingen bleef u zowel tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) volhouden dat u minderjarig bent (Persoonsgegevens DVZ rubriek 4, CGVS I p. 4) of dat minstens was toen u aankwam in België (CGVS II p. 18). Zelfs binnen uw eigen verhaal met betrekking tot uw geboortedatum legt u echter tegenstrijdige verklaringen af: u verklaarde dat uw geboortedatum 31 januari 1999 is op de DVZ (Persoonsgegevens DVZ rubriek 4), maar ook dat u uw geboortedatum niet kent én dat uw geboortedatum 1 januari 1997 is op het CGVS (CGVS I p. 3).

Het feit dat u halsstarrig blijft volhouden dat u als minderjarige in België arriveerde, terwijl u geenszins eenduidige verklaringen kan afleggen over wat dan wel uw geboortedatum zou moeten zijn, doet reeds twijfels rijzen omtrent uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast werd u op het CGVS gevraagd om de naam van uw Facebookaccount te dicteren, zodat die in het kader van het asielonderzoek zou kunnen worden bekeken. U dicteerde de tolk "W.J.B." op (zie notities tolk, CGVS I, CGVS I p. 6). Toen u onder die naam niet teruggevonden werd op Facebook, werd u op het tweede gehoor gevraagd of nog altijd als "W.J.B." op Facebook terug te vinden bent. U bevestigde dat en zei dat uw naam voorheen in het Pashtu, en nu in het Engelse alfabet geschreven wordt op Facebook, maar zegt dat het wel nog steeds dezelfde naam is. Pas wanneer naar uw e-mailadres gevraagd wordt, zegt u ineens dat u de Facebook- ID best wel wil geven, en blijkt dat uw naam op Facebook (nu) "Afghan Boy" is (CGVS II p. 16-17). Het feit dat u toen u de naam "W.J.B." opschreef dat deed in het Engelse alfabet terwijl u enkel met het Pashtu-alfabet te vinden was, en het feit dat u zelfs op uw tweede gehoor aanvankelijk zei dat uw accountnaam op Facebook nog steeds "W.J.B." was, doet vermoeden dat u probeerde uw Facebookaccount achter te houden, waardoor u verzaakt aan uw medewerkingsplicht en de indruk wekt dat u bewust informatie wil achterhouden. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ook moet gewezen worden op de onaannemelijke verklaringen die u aflegde met betrekking tot uw eigen bezigheden in Afghanistan. U houdt zich opvallend op de vlakte wanneer gevraagd wordt naar uw eigen bezigheden in Afghanistan: u zegt dat u eigenlijk niets deed, niet buiten kwam en altijd bij uw moeder was. Wanneer u aangespoord wordt om te vertellen wat u dan deed thuis, zegt u dat u niets speciaals deed en uw moeder wat hielp met de afwas. Wanneer u gevraagd wordt welke andere dingen u nog deed, gezien de afwas doen toch geen dagtaak is, zegt u enkel dat dat het leven van Afghanen is: de dag doorbrengen en niets doen (CGVS I p. 4). Dat u werkelijk omzeggens uw hele leven binnenshuis zou gependeed hebben en nooit een andere bezigheid dan de afwas zou gehad hebben, is zeer onaannemelijk. Uw onwil om verklaringen af te leggen met betrekking tot uw eigen dagelijkse activiteiten doet ernstige twijfels rijzen omtrent uw geloofwaardigheid, zeker wanneer blijkt dat u uw vader, een landbouwer met 12 jerib land met allerlei gewassen, niet eens moest helpen op het land (CGVS I p. 4-5). Evenmin moest u de boodschappen doen, want ook dat deed uw vader (CGVS I p.12, CGVS II p. 7), en ook zijn oogst gaan verkopen in Puli Khumri deed uw vader alleen (CGVS II p. 10). Dat komt zeer onwaarschijnlijk over, gezien u de oudste zoon bent van het gezin en u toch al een leeftijd bereikt had waarop het mogelijk was geweest om hem te helpen, en gezien u beweert geen andere bezigheden zoals bijvoorbeeld school gehad te hebben (CGVS I p. 3). Bovendien spreekt u zichzelf wat dat betreft ook tegen: op uw eerste gehoor verklaart u dat u uw vader soms, maar niet zo veel, moest helpen op het land (CGVS I p. 4), tijdens uw tweede gehoor verklaart u echter dat u uw vader nooit, zelfs niet één keer, op het land heeft geholpen (CGVS II p. 5).

Ook de idee dat u werkelijk nooit uw eigen dorp zou verlaten hebben, zelfs niet om eens naar een bazaar te gaan (CGVS II p. 7), is zeer onaannemelijk, ook al omdat u zoals u zelf verklaart geen bezigheden had. U wekt de indruk dat u niet de waarheid vertelt over uw dagelijkse leven en bezigheden in Afghanistan, en dat u integendeel probeert om zich zo onwetend mogelijk voor te houden, met als doel u in te dekken voor uw gebrekkige kennis, die hieronder verder zal besproken worden.

Bovenstaande vaststellingen schaden uw algemene geloofwaardigheid reeds in ernstige mate. Daarnaast moet erop worden gewezen dat u een bijzonder beperkte kennis heeft van de regio van Joy Naw, waar u beweert uw hele leven en tot aan uw vertrek uit Afghanistan gewoond te hebben.

Zo werd vastgesteld dat u een zeer gebrekkige (geografische) kennis heeft van uw eigen dorp. U wist wel de namen te zeggen van twee belangrijke dorpsleiders van Joy Naw, met name Haji Dadagai en Haji Masto, maar kon ook niets meer dan dat over hen vertellen. Van geen van beiden weet u immers wat zij precies doen of in welke zin zij dan precies een dorpsleider zijn, noch kan u zeggen tot welke stam zij behoren, terwijl dat redelijkerwijze toch bekende informatie zou moeten zijn onder de dorpelingen (CGVS II p. 8). Sterker nog, u bleek zelfs niet in staat om te vertellen welke de belangrijke stammen in Joy Naw zijn (CGVS II p.8-9). Dat u zoals u zelf verklaart uw hele leven in Joy Naw zou hebben doorgebracht, maar geen enkele andere stam die daar leeft kan benoemen (behalve uw eigen stam), is niet geloofwaardig.

Verder bleek u niet op de hoogte te zijn van welke dorpen in de omgeving van Joy Naw gelegen zijn. U noemde enkel enkele niet op de kaart teruggevonden dorpen op die binnen Joy Naw zelf zouden liggen, en had nog nooit gehoord van de dorpen Kanikhel en Lugharo Kalay (CGVS II p. 13) of het nabijgelegen Shamarq (CGVS II p. 8), die nochtans naast Joy Naw gelegen zijn.

Over verschillende andere nabijgelegen dorpen deed u dan weer uitschijnen dat u ze wel kende, maar moest uit uw verklaringen blijken dat u meer dan waarschijnlijk aan het gokken was. Zo werd u gevraagd of u Kunj kende, waarop u zei: "dat kan rond Joy Naw zijn".

Wanneer u gezegd wordt dat dat geen afdoende antwoord is en de vraag wordt herhaald, zegt u dat het een dorp is rond Joy Naw, en dat u dat van uw vader gehoord heeft. Wanneer u gevraagd wordt wat uw vader dan aan u vertelde over deze plaats, zegt u enkel dat uw vader soms vertelde dat "Kunj is zus en Kunj is zo", en dat het een plaats is, maar dat u er niet geweest bent. Wanneer u gevraagd wordt om te zeggen wat uw vader precies over die plek vertelde, gezien hij niet letterlijk "Kunj is zus en Kunj is zo" gezegd zal hebben, zegt u enkel nog dat Kunj volgens u een dorp kan zijn (CGVS II p. 8). Uit uw antwoorden blijkt dat u geen enkele informatie kan geven over de plaats Kunj en dat u het dus meer dan waarschijnlijk niet kent, in tegenstelling tot wat u beweert. Hetzelfde geldt voor de plaatsen Sangar Khel (CGVS II p. 15-16) en een dorp nabij Joy Naw dat u zelf aanbrengt en dat Islamabad zou worden genoemd (CGVS II p. 12-13). Over beide legt u vage verklaringen af en zegt u enkel dat het "de dorpen rond Joy Naw" zouden zijn, ondanks het feit dat u meermaals aangemoedigd wordt om meer informatie te geven, zoals waar het dorp in kwestie precies ligt of hoe lang het zou duren om erheen te gaan van bij u thuis. Ook wanneer u gevraagd werd of u het dorp Wardak kent, sloeg u de bal mis: u verklaart dat dat een dorp is waar je langs moet op weg naar een ander nabijgelegen dorp, genaamd Larkhawi (CGVS II p. 12). Opzoekingswerk leert echter dat Wardak in de andere richting gelegen is. Een dorp dat overigens wel op de weg naar Larkhawi ligt, is het u klaarblijkelijk onbekende Kunj. Ook beweerde u op gegeven moment dat je, als je vanuit Joy Naw naar het dorp Zamankhel wilt gaan, door de stad Puli Khumri moet passeren (CGVS II p. 7-8), hetgeen geenszins het geval blijkt te zijn. De weg naar Zamankhel is een baan die weliswaar langs de stad Puli Khumri gaat, maar die ervan gescheiden is door gebergte. Uw vage en onwetende antwoorden over de dorpen die Joy Naw omringen doen in belangrijke mate afbreuk aan uw bewering uit Joy Naw afkomstig te zijn. Zelfs indien aangenomen wordt dat u werkelijk nooit uw eigen dorp verlaten had, kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat de namen van de naburige dorpen u minstens bekend in de oren zouden klinken, en dat u ooit toch wel iets over deze dorpen vernomen zou hebben (Locaties dorpen zie COI in de blauwe map).

Ook van de districten rond uw eigen district Puli Khumri, en de provincies rond uw eigen provincie Baghlan, blijkt u geenszins op de hoogte te zijn, hoewel u zelf beweert dat dat belangrijke kennis is die u al had toen u nog in Afghanistan woonde (CGVS II p. 4). Op uw eerste gehoor antwoordde u dat de provincies die aan Baghlan grenzen de volgende zijn: Doshi, Andarab en Khenjan (alle drie in werkelijkheid districten van Baghlan); en Kunduz, Takhar en Parwan. U zegt vervolgens niet te weten welke de aan Puli Khumri grenzende districten van Baghlan zijn, maar vermoedt Khenjan, Centraal Baghlan en Andarab. In werkelijkheid grenzen Baghlani Jadid (of Centraal Baghlan), Dahana-e-Ghori, Dushi en Nahrin aan Puli Khumri, evenals district Kurum Wa Sarbagh van de provincie Samangan. Wel kan u een lijstje districten van Baghlan opnoemen: Dahane-e-Ghori, Nahrin, Doshi, Puli Khumri, Khenjan, Khost Wa Ferin, Burka, Centraal Baghlan en Andarab (CGVS I p. 8). Dat u wel districten van Baghlan kan opsommen, maar niet weet welke ervan grenzen aan uw eigen district Puli Khumri, is zeer bevreemdend en wekt de indruk dat u de namen van de districten gewoon ingestudeerd heeft. Die indruk wordt verder bevestigd in het tweede gehoor op het CGVS, waar u in het begin van het interview spontaan vraagt om de fouten te mogen verbeteren die u tijdens het eerste interview heeft gemaakt met betrekking tot de provincies en de districten. U noemt de aan Baghlan grenzende provincies en de aan Puli Khumri grenzende provincies op. Wanneer u dan echter gevraagd wordt in te schatten welk van de districten van Baghlan het dichtst bij uw eigen dorp Joy Naw gelegen is, zegt u dat dat Dushi is (CGVS II p. 2, 4). Dat is niet zo: Joy Naw ligt zo goed als op de grens van Puli Khumri met Dahana-e-Ghori, dat dus het dichtstbijzijnde andere district is (Locatie districten zie COI blauwe map). Logischerwijze zou kunnen worden verwacht dat u, die het district Dahana-e-Ghori wel kent als district dat aan Puli Khumri grenst, ook daarvan op de hoogte zou zijn. Uw antwoorden omtrent de provincies rond en de districten in de provincie Baghlan krijgen zodoende een zeer ingestudeerd karakter.

Uw gebrekkige kennis van de regio rond Joy Naw en het ingestudeerde karakter van uw antwoorden daaromtrent doen in ernstige mate afbreuk aan uw bewering als zou u daar uw hele leven gewoond hebben.

U legde eveneens tegenstrijdige en vage antwoorden af met betrekking tot de belangrijke personen in uw regio.

Zo stelde u dat Abdulsattar Bariz gouverneur was van Baghlan op het moment dat u naar België vertrok. Dat is correct, maar het is opvallend dat u geen enkele andere informatie over hem kan verschaffen. U zegt niet te weten van waar hij afkomstig is of welke etnie hij heeft. Voorts weet u enkel te zeggen dat hij een grijze baard had en oud noch jong was. Bovendien denkt u dat hij mogelijk al een jaar als gouverneur aangesteld was op het moment dat u richting België vertrok (CGVS I p. 10). Op uw vertrekkdatum, 7 qaws 1394 ofte 28 november 2015 (zie COI blauwe map, CGVS I p. 7) was Abdulsattar Bariz echter nog geen twee maanden gouverneur van Baghlan (zie COI blauwe map). Ook over Bariz' voorganger, Sultan Mohammed Ebadi, kan u geen enkele informatie geven (CGVS I p. 10). Bovendien wisselt u de volgorde van de gouverneurs tijdens uw tweede interview om: u zegt dat Sultan Mohammed Ebadi nog gouverneur was toen u uit Afghanistan vertrok, quod non, zegt dat Abdulsattar

Bariz gouverneur was vóór Sultan Mohammed Ebadi, en zegt vervolgens weer dat Abdulsattar Bariz gouverneur werd ná Ebadi, maar pas toen u al in België was, hetgeen evenmin klopt (CGVS II p. 13-14). Wanneer u gevraagd wordt hoe u de namen van de gouverneurs dan precies te weten kwam, zegt u enkel "we realiseerden ons dat gewoon, we begrepen dat als de gouverneurs veranderden en de burgemeesters, dan vertelde mijn vader me dat" (CGVS II p. 13). U weet wel dat Safar Mohammed Safar burgemeester was van Puli Khumri, maar kan ook over hem werkelijk niets anders vertellen (CGVS I p. 8). De naam "Abdullah Harris", tevens burgemeester van Puli Khumri, zegt u dan weer niets (CGVS II p. 14). Nochtans ontstond rondom hem enige controverse en werd hij afgezet, waardoor redelijkerwijze zou kunnen worden verondersteld dat u minstens zijn naam al eens gehoord had. U heeft nog nooit gehoord van de naam "Mohammed Rasoul Mohseni", hoofd van de provincieraad in Baghlan die omkwam bij een aanslag in 2013 waarbij nog tien anderen stierven (zie COI blauwe map). Wel weet u te zeggen dat u de naam "Mohseni" op zich al gehoord heeft en dat hij "één van de beroemde personen in Puli Khumri" is, een beroemde en invloedrijke persoon, die daarom goed gekend is. Daarna kan u echter eens te meer niéts over deze "Mohseni" vertellen. U weet niet waar hij is en zegt niets te weten over hem behalve dat hij beroemd en gekend is. Wanneer u dan gevraagd wordt hoe u zijn naam dan leerde kennen, zegt u enkel dat uw vader beweegt naar vele plaatsen en dat hij doorvertelt wat hij gehoord heeft. Wanneer vervolgens gevraagd wordt wat uw vader dus wist te vertellen over deze "Mohseni", zegt u dat uw vader niets specifiek over hem zei, maar u vertelde dat "in Puli Khumri stad iemand is die Mohseni heet, en hij is beroemd" (CGVS II p. 14). Logischerwijze zou kunnen worden verwacht dat als uw vader u informatie komt vertellen over gouverneurs, "Mohseni" of anderen, dat hij dan ook iets inhoudelijks over deze personen zou weten te zeggen.

Uw gebrekkige kennis doet zeer sterk de indruk ontstaan dat u louter in het kader van uw interview de namen van enkele belangrijke mensen uit uw regio heeft ingestudeerd, en dat u voor het overige gokt wanneer u met een naam geconfronteerd wordt die u niet ingestudeerd heeft. Zodoende wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Baghlan nog verder geschaad.

Ook wat betreft gebeurtenissen en incidenten in uw regio legde u vage verklaringen af die afbreuk doen aan uw geloofwaardigheid.

Wanneer u gevraagd wordt naar incidenten die gebeurd zijn in uw regio van herkomst, haalt u aan dat in uw eigen dorp een school aangevallen werd door de Taliban (CGVS I p. 13, CGVS II p. 6). U verklaart dat de Ahmadzaischool door hen verwoest werd. Wanneer u echter gevraagd wordt hoe die school dan precies verwoest werd, in wat voor soort aanval, zegt u: "het was soms door zelf vernield, ook soms door raketlaunchers en soms als de Taliban in het dorp vecht, wordt het ook vernield". Wanneer u erop gewezen wordt dat u nu gewoon verschillende mogelijkheden geeft van hoe iets vernield kan worden, maar dat de vraag is wat er dan specifiek met deze school gebeurd is, antwoordt u naast de vraag. Wanneer u nogmaals gevraagd wordt hoe deze school precies vernield raakte, en u zelfs op weg wordt geholpen met de vraag of er mogelijk kogels gebruikt werden, raketten, of nog iets anders, zegt u enkel "het was een school en het is vernield", en zegt u dat u er niet bij was en niet zou kunnen zeggen door welke tank ze vernield werd. Daarnaast blijkt u niet te weten om welke reden de school vernield werd of op welk moment de aanval op de school gebeurde, meer bepaald of het al dan niet tijdens schooltijd was, toen er studenten aanwezig waren. Logischerwijze zou nochtans kunnen worden verwacht dat de aanval op de school in het dorp genoeg beroering teweeg heeft gebracht en dat erover zou gesproken zijn door de dorpingen, waardoor u op de hoogte zou moeten zijn van iets meer details omtrent de aanval. Wanneer u gevraagd wordt of de dorpingen niet meer over die aanval hebben gesproken, zegt u dat dat kan, maar dat u dat niet weet (CGVS II p. 6). Het feit dat u niet meer informatie kan geven over de aanval op de school van uw dorp, doet ernstige twijfels rijzen omtrent de oprechtheid van uw verklaringen. Bovendien meent u dat de school werd aangevallen een twee-drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, dus rond 2012 of 2013, terwijl de vernieling van de school al van december 2010 dateert. Ook zegt u dat het een Taliban-aanval was die de school vernielde, terwijl ze eigenlijk gebombardeerd werd door de International Security Assistance Force. Bovendien beweert u tijdens uw eerste gehoor dat de school nog steeds niet gerepareerd is (CGVS I p. 13) maar tijdens uw tweede gehoor zegt u dat de school een drie- of viertal maanden na de vernieling al werd gerenoveerd en dat er opnieuw lessen plaatsvonden, terwijl uit landeninformatie blijkt dat de school in september 2011, een jaar na de aanval, inderdaad nog steeds niet hersteld was (zie COI blauwe map). U blijkt dus wel op de hoogte te zijn van het feit dat er een school werd vernield in uw dorp in de jaren voor u Afghanistan verliet, maar geenszins van de omstandigheden daarvan. In de informatie die u wel geeft, blijkt u zichzelf tegen te spreken. U wekt opnieuw de indruk dat uw kennis over de aanval op de school ingestudeerd is.

In hetzelfde opzicht beweert u tijdens uw tweede gehoor af te weten van een aanslag die lang geleden gebeurde in de suikerfabriek in Puli Khumri (CGVS II p. 16). Dat is bevreemdend: tijdens uw eerste gehoor op het CGVS beweerde u immers nog dat er zich in het geheel geen fabrieken bevinden in Puli Khumri.

Op de vraag of er zich in uw regio grote gebouwen of fabrieken bevinden, antwoordde u immers dat er in uw dorp geen zijn maar in Puli Khumri stad wel, maar zei u vervolgens dat u er geen kent in Puli Khumri (CGVS I p. 11). Dat u tijdens uw tweede gehoor plots verschillende fabrieken in Puli Khumri kan opsommen (CGVS II p. 14-15) en ook plots correct op de hoogte blijkt dat er in één van die fabrieken een zeer grote aanslag plaatsvond ook, mag zodoende ernstig verbazen. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat u tijdens het eerste gehoor niet eens wist dat er fabrieken waren in Puli Khumri, werpt u eenvoudigweg tegen dat de vraag naar fabrieken u nooit gesteld werd, maar voegt u in één adem toe dat indien de vraag u wel gesteld werd, dat u het antwoord dan gegeven heeft (CGVS I p. 15). Tijdens het eerste gehoor werd de vraag u echter wel gesteld, en kon u er wel degelijk niet op antwoorden. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid en wekt de sterke indruk dat u, pas omdat u voor een tweede interview uitgenodigd werd, instudeerde welke fabrieken er zijn in Puli Khumri, en wat er precies gebeurd is in de suikerfabriek.

Ook blijkt u weliswaar te weten van een overstroming die een aantal jaar voor uw vertrek plaatsvond in uw regio in Afghanistan. U verklaart dat volledig Joy Naw onder water stond en dat vele huizen en het land van vele landbouwers ernstige schade had geleden (CGVS II p. 11). Wanneer u gevraagd werd welke maatregelen de mensen namen toen de overstroming aangroeide, lijkt u de idee dat überhaupt iets zou kunnen gedaan worden om overstromingen het hoofd te bieden lachwekkend te vinden. U zegt dat de overstroming niemand op voorhand waarschuwt, dat een overstroming zo werkt dat het water komt en daarna weer weggaat. U blijkt niet te weten van manieren waarop mensen het water uit hun huizen kunnen proberen te houden of zichzelf in veiligheid brengen en blijkt ook niet te kunnen antwoorden op de vraag of er zich in Joy Naw vloedwegen bevinden. Zelfs wanneer geherformuleerd wordt en er eenvoudigweg gevraagd wordt of er zich misschien droge kanalen bevinden in Joy Naw, kan u geen antwoord formuleren. U komt niet verder dan te stellen dat er kleine stromen zijn in Joy Naw (CGVS II p. 11). Uw verklaringen doen de indruk ontstaan dat u in tegenstelling tot wat u beweert geen enkele praktische ervaring heeft gehad met de overstroming in uw regio waar u over gehoord heeft.

Uw vage, ingestudeerd aandoende en tegenstrijdige antwoorden met betrekking tot incidenten en gebeurtenissen in uw regio doen eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering als zou u uw hele leven in Joy Naw gewoond hebben.

Tot slot moet ook worden gewezen op enkele vaststellingen die doen twifelen aan het feit of u überhaupt wel uit Afghanistan afkomstig bent. Zo kon u perfect zeggen welke coupures en munten er allemaal bestaan van de Afghani, de Afghaanse nationale munteenheid, maar had u de grootste moeite om de kleuren van enkele briefjes te benoemen (CGVS I p. 9). Ook blijkt u niet goed te kunnen werken met de Afghaanse kalender, hoewel u beweert dat u het in Afghanistan gewend was om die te gebruiken en u uw reisweg in groot detail met precieze data kan uitleggen (CGVS I p. 7, 10, CGVS II p. 10). U kon immers slechts door meermaals alle maanden op te sommen en op uw vingers te tellen zeggen welke de winter- en zomermaanden zijn, en moest ook meerdere keren alle maanden opsommen voor u kon zeggen in welk seizoen de maand jedi ligt. Nochtans zou redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat u, als u het werkelijk gewend was om het Afghaanse kalendersysteem te gebruiken, zonder tellen minstens ongeveer zou kunnen vertellen in welk seizoen bepaalde maanden liggen. Daarnaast blijkt uit de minderjarigenfiche, die ingevuld werd door het bureau MINTEH omdat u bij uw asielaanvraag verklaarde minderjarig te zijn, dat u aanvankelijk verklaarde nog nooit gehoord te hebben van het Afghaanse jaartellingssysteem, waarin we in de jaren dertienhonderd zijn (Fiche Minteh, eerste pagina, opmerking onderaan). Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, zegt u dat u moe was op het moment van uw asielaanvraag en dat u gezegd heeft dat u niet wist welke dag, maand en jaar het was op het moment van uw asielaanvraag (CGVS I p. 17). Dat u niet wist op welke datum u uw asielaanvraag deed, is echter niet verbazingwekkend of onredelijk, maar dat u nog nooit gehoord zou hebben van het Afghaanse systeem waarbij we in de jaren dertienhonderd zijn, roept ernstige twijfels op.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Puli Khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u voor uw komst naar België in Puli Khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de feiten die u volgens uw verklaringen in Baghlan overkomen zijn, kan geheel bijkomstig nog worden opgemerkt dat ook inhoudelijke tegenstrijdigheden niet toestaan enig geloof te hechten aan uw relaas.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat u verplicht gerekruteerd zou worden door de Taliban. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de strijdende partijen in Afghanistan diverse methodes hanteren om strijders te rekruteren. Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat rekrutering door de Taliban doorgaans gebaseerd is op lokale verankering en dat er een beroep wordt gedaan op familiale loyaliteit en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa, studentenkringen en gemeenschappelijke belangen. Het gebruik van directe dwang (een directe of indirecte bedreiging van een persoon of zijn naasten om een individu te dwingen tegen zijn wil mee te vechten) is eerder uitzonderlijk.

Daarnaast werden ernstige inconsistenties aangetroffen in uw asielaanvraag die de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder onderuit halen. U legde op het CGVS de eerste dreigbrief neer die u kreeg van de Taliban. U had aan uw ouders ook naar de tweede gevraagd, maar die hebben zij niet teruggevonden (CGVS I p. 15). U beweert dat u voor u deze eerste dreigbrief kreeg, nooit eerder contact had gehad met de Taliban, en dat u nooit had kunnen denken dat u zoiets zou overkomen (CGVS I p. 14-15, 16). Er dient echter op te worden gewezen dat in de dreigbrief die u neerlegt staat dat de mujahedeem u al één keer geïnformeerd hebben, en dat daarop nog geen positief antwoord van jullie was gekomen (document 3 in groene map, vertaling gehoorverslag CGVS I p. 6). Dat wijst erop dat deze dreigbrief, in tegenstelling tot wat u verklaart, niet het eerste contact kan geweest zijn dat er ooit was tussen u en de Taliban. Wanneer u daarmee wordt geconfronteerd, zegt u dat u zelf ongeletterd bent en dat u niet met zekerheid kan zeggen of het document dat u neerlegt wel degelijk de eerste dreigbrief is (CGVS I p. 17). Er moet echter worden geconcludeerd dat ook de suggestie dat dit niet de eerste, maar de tweede dreigbrief is, onmogelijk kan kloppen. U beweert immers dat u in de tweede dreigbrief een deadline kreeg van de Taliban: u kreeg slechts enkele dagen de tijd, tot vrijdag, om u bij de strijders aan te melden. U weet dat zo zeker omdat uw vader u over de tweede brief, in tegenstelling tot over de eerste, duidelijk informeerde. Het is ook na deze tweede dreigbrief dat u uiteindelijk vluchtte, precies op de vrijdag waarop u zich uiterlijk bij de Taliban had moeten aanmelden (CGVS I p. 14, 16, 17). In de dreigbrief die u neerlegt, staat echter helemaal niets te lezen over de deadline op vrijdag waarvan sprake. Er moet dus worden geconcludeerd dat de door u neergelegde dreigbrief ook onmogelijk de tweede dreigbrief kan zijn. Wanneer u daarmee wordt geconfronteerd, herhaalt u enkel dat u zelf niet kan lezen (CGVS I p. 17), wat vastgestelde inconsistenties niet opheft. De inhoud van de door u neergelegde dreigbrief doet zodoende in ernstige mate afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Bovenstaande handelt immers niet over een detail, maar over de kern van uw asielaanvraag, namelijk de brieven die u ertoe aanzetten uw land te verlaten. Bijgevolg wordt geoordeeld dat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag volledig op de helling staat. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij gedurende de volledige asielprocedure coherente en gelijklopende verklaringen aflegt, en deze in de mate van het mogelijke probeert te staven door middel van betrouwbare documenten, wat bij u geenszins het geval blijkt te zijn, wel integendeel: het document dat u neerlegt is flagrant in tegenstrijd met uw verklaringen. Ook uit deze vaststellingen maken het zodoende onmogelijk nog enig geloof te hechten aan uw asielaanvraag, waardoor bevestigd wordt dat u uw vrees voor vervolging geenszins aannemelijk maakt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn

Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens beide gehoren op de zetel van het CGVS, op 17 maart 2017 en op 12 december 2017, nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van uw tweede gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS II p. 17). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. De enige reactie die u hierop wist te geven, was herhalen dat u uw hele leven in Joy Naw gespendeerd heeft, in (subdorp) Janokhel, en dat u daar opgegroeid. U zegt dat de PO zelf "Janokhel" genoemd heeft en vraagt haar om u te vertellen wat u over Janokhel gezegd heeft. Wanneer gevraagd wordt wat u precies bedoelt, zegt u niet in Janokhel gewoond te hebben, maar in subdorp Molayano Kalay. Wanneer gevraagd wordt of u nog iets anders te reageren heeft op de confrontatie, herhaalt u nogmaals dat u uw hele leven in Joy Naw gewoond heeft en dat u bij twijfel meer vragen kan beantwoorden. U begint nogmaals een uitleg over uw geboortedatum en over het feit dat u minderjarig bent aangekomen. Wanneer het gesprek afgesloten wordt en u gevraagd wordt of u de tolk goed begrepen heeft, zegt u van ja, maar voegt u toe dat de tolk van het eerste interview Dari als moedertaal heeft en dat u wel gezegd heeft dat u hem goed begreep, maar dat vergissingen die u gemaakt heeft door miscommunicatie kunnen zijn. U zegt dat u wat Nederlands kent en dat de tolk iets verkeerd vertaald heeft. U voegt uiteindelijk zelfs toe dat de tolk uit het eerste interview gebroken Pashtu sprak en zegt nogmaals dat u hem niet kon verstaan. Wanneer u twee maal gevraagd wordt om zéér specifiek te zeggen wat de tolk dan verkeerd vertaald zou hebben, blijkt u daar geenszins in staat toe te zijn. Het is echter niet ernstig om na confrontatie met ongeloofwaardige verklaringen puur hypothetisch te stellen dat tegenstrijdigheden of incoherenties louter aan de vertaling gelegen zijn. Bovendien dient erop te worden gewezen dat u tijdens uw eerste interview tot twee maal toe gevraagd werd of u de tolk goed begreep, waarop u antwoordde van wel. U werd erop gewezen dat u er onmiddellijk melding van moest maken als u de tolk niet goed begreep, hetgeen u zegde te zullen doen. U maakte echter geen melding van enige problemen met de tolk. Voorts bleken geen communicatieve problemen tijdens het interview. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, werpt u enkel nog tegen dat u de tolk niet kon verstaan wanneer hij sprak (CGVS II p. 17-18). U voegde voorts geen enkele verklaringen toe met betrekking tot uw (recente) herkomst uit Joy Naw in Puli Khumri, Baghlan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen, maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. De brief die uw vader stuurde naar de dorpsouderen en hun antwoord daarop, waarin wordt gesproken over de eis van de Taliban, heeft een sterk gesolliciteerd karakter: uw vader liet de dorpsouderen een antwoord formuleren specifiek om te bevestigen dat u bepaalde problemen had gekend, zoals hij ook zelf schrijft in de brief

(vertaling brief gehoorverslag CGVS I p. 7). De dreigbrief die u neerlegt is zoals eerder besproken in tegenstrijd met uw verklaringen omtrent uw problemen. Wat uw taskara betreft, moet worden opgemerkt dat uit specifieke landeninformatie, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat in Afghanistan een hoge mate van corruptie heerst en dat er allerhande documenten tegen betaling te verkrijgen zijn, waardoor de bewijswaarde van Afgaanse documenten relatief is. De enveloppe die u neerlegt bevestigt dat er iets naar u toe gezonden werd uit Puli Khumri, maar dat is op zich geen bewijs dat ook u van daar afkomstig bent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de rechten van verdediging en van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voert bij zijn verzoekschrift een rapport van het “Platform kinderen op de vlucht” (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd met het oog op een gedwongen rekrutering. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn algehele geloofwaardigheid wordt aangetast doordat (a) hij zich ten onrechte voordeed als minderjarige, temeer daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn geboortedatum, (b) hij aanvankelijk zijn Facebookprofiel voor de asielinstanties verborgen trachtte te houden, (c) hij geen aannemelijk zicht biedt op zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst uit het dorp Joy Naw in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan, gelet op (a) zijn gebrekkige kennis over de dorpsleiders en de stammen in Joy Naw, (b) zijn gebrekkige geografische kennis over zijn dorp, zijn district en zijn provincie, die bovendien een ingestudeerd karakter heeft, (c)

zijn gebrekkige kennis over de prominenten in zijn beweerde regio van herkomst, (d) zijn gebrekkige kennis over incidenten in zijn beweerde regio van herkomst, (e) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse biljetten en de Afghaanse kalender; (iii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst uit het dorp Joy Naw in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan; (iv) zijn verklaringen over de poging tot gedwongen rekrutering door de taliban niet te rijmen zijn met de beschikbare informatie hierover in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'); (v) zijn verklaringen over de bedreigingen door de taliban niet overeenstemmen met de inhoud van de door hem voorgelegde dreigbrief van de taliban (zie map 'Documenten' in het administratief dossier); (vi) geen geloof kan worden aan zijn bewering op het einde van zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen problemen waren met de tolk; en (vii) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo voert verzoeker aan dat de betrouwbaarheid van de medische onderzoeken die in opdracht van de Dienst Voogdij worden uitgevoerd om de leeftijd te bepalen van verzoekers om internationale bescherming die beweren minderjarig te zijn, te wensen overlaat. Hij verwijst hiertoe naar een rapport van het “*Platform kinderen op de vlucht*” (verzoekschrift, stuk 3). Verzoeker kan de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling echter niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 17). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling voor verzoeker zoals deze blijkt uit voormelde beslissing van de Dienst Voogdij, namelijk dat verzoeker op 15 februari 2016 een leeftijd had van 20.3 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar, dan ook vast. Dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift, net als voorheen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, blijft volharden in zijn eerder voorgehouden minderjarigheid op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, doet dan ook eens te meer afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. Aangezien verzoeker in zijn verzoekschrift meermaals verwijst naar zijn voorgehouden jeugdige leeftijd ten tijde van zijn verblijf in Afghanistan, doet voorgaande vaststelling eveneens afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn herkomst en over zijn vluchtrelaas. Waar verzoeker nog stelt als volgt: “*Het komt bovendien uit de verklaringen van de eiser dat hij niet over de maturiteit van een volwassen van 21 jaar beschikt.*”, dient erop gewezen dat de vaagheden, tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden die blijken uit verzoekers verklaringen (zie ook *infra*) te wijten zijn aan zijn gebrekkige kennis over en de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst en aan het ongeloofwaardig karakter van zijn voorgehouden vluchtrelaas; geenszins kunnen deze vaagheden, tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden worden verklaard door de blote bewering dat verzoeker onvoldoende matuur zou zijn, temeer gelet op de vaststellingen in het kader van voormelde medisch onderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij.

Gezien het voorgaande, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt aangetast doordat hij zich ten onrechte voordeed als minderjarige, temeer daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn geboortedatum:

“*Zo verklaarde u bij uw asielaanvraag in België minderjarig te zijn, maar bleek uit medisch onderzoek dat u wel degelijk al meerderjarig was bij uw aankomst in België, namelijk 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar. Ondanks deze vaststellingen bleef u zowel tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) volhouden dat u minderjarig bent (Persoonsgegevens DVZ rubriek 4, CGVS I p. 4) of dat minstens was toen u aankwam in België (CGVS II p. 18). Zelfs binnen uw eigen verhaal met betrekking tot uw geboortedatum legt u echter tegenstrijdige verklaringen af: u verklaarde dat uw geboortedatum 31 januari 1999 is op de DVZ (Persoonsgegevens DVZ rubriek 4), maar ook dat u uw*

geboortedatum niet kent én dat uw geboortedatum 1 januari 1997 is op het CGVS (CGVS I p. 3). Het feit dat u halsstarrig blijft volhouden dat u als minderjarige in België arriveerde, terwijl u geenszins eenduidige verklaringen kan afleggen over wat dan wel uw geboortedatum zou moeten zijn, doet reeds twijfels rijzen omtrent uw algemene geloofwaardigheid."

2.3.2.4. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt aangetast doordat hij aanvankelijk zijn Facebookprofiel voor de asielinstanties verborgen trachtte te houden:

"Daarnaast werd u op het CGVS gevraagd om de naam van uw Facebookaccount te dicteren, zodat die in het kader van het asielonderzoek zou kunnen worden bekeken. U dicteerde de tolk "W.J.B." op (zie notities tolk, CGVS I, CGVS I p. 6). Toen u onder die naam niet teruggevonden werd op Facebook, werd u op het tweede gehoor gevraagd of nog altijd als "W.J.B." op Facebook terug te vinden bent. U bevestigde dat en zei dat uw naam voorheen in het Pashtu, en nu in het Engelse alfabet geschreven wordt op Facebook, maar zegt dat het wel nog steeds dezelfde naam is. Pas wanneer naar uw e-mailadres gevraagd wordt, zegt u ineens dat u de Facebook-ID best wel wil geven, en blijkt dat uw naam op Facebook (nu) "Afghan Boy" is (CGVS II p. 16-17). Het feit dat u toen u de naam "W.J.B." opschreef dat deed in het Engelse alfabet terwijl u enkel met het Pashtu-alfabet te vinden was, en het feit dat u zelfs op uw tweede gehoor aanvankelijk zei dat uw accountnaam op Facebook nog steeds "W.J.B." was, doet vermoeden dat u probeerde uw Facebookaccount achter te houden, waardoor u verzaakt aan uw medewerkingsplicht en de indruk wekt dat u bewust informatie wil achterhouden. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid."

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan de blote bewering dat hij *"inderdaad [was] vergeten dat hij zijn naam op Facebook had veranderd, naar "Afghan Boy".*, terwijl uit de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat zijn naam op Facebook "W.J.B." was, dat hij aanvankelijk tijdens zijn tweede gehoor verklaarde dat zijn naam op Facebook nog steeds "W.J.B." was maar dat deze naam voorheen in het Pashtou werd geschreven en thans in het Engels en dat hij later tijdens dit tweede gehoor verklaarde dat zijn naam op Facebook thans "Afghan Boy" is. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, indien hij tussen zijn eerste en zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn Facebooknaam werkelijk wijzigde van "W.J.B." naar "Afghan Boy", hij dit meteen zou melden wanneer hem tijdens zijn tweede gehoor wordt gevraagd of zijn Facebooknaam nog steeds "W.J.B." is. Vervolgens bevestigde verzoeker dat zijn Facebooknaam nog steeds "W.J.B." is, maar dat deze naam voorheen in het Pashtou werd geschreven en thans in het Engels. Dergelijke uiteenzetting valt allerminst te rijmen met zijn bewering in zijn verzoekschrift dat hij was *"vergeten"* dat hij zijn Facebooknaam wijzigde naar "Afghan Boy". Dat er op dit Facebookprofiel geen gegevens werden gevonden die niet te rijmen zouden zijn met verzoekers verklaringen, doet op zich geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekers activiteiten op Facebook en het gebruik van het Engels, bezwaarlijk te rijmen met zijn voorgehouden ongeletterdheid. Dit klemt des te meer daar de aan verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelegde documenten door hem telkens met dezelfde handtekening werden ondertekend (administratief dossier, stukken 22 en 23), hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor deze beweerde ongeletterdheid.

2.3.2.5. Ook motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt aangetast doordat hij geen aannemelijk zicht biedt op zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan:

"Ook moet gewezen worden op de onaannemelijke verklaringen die u aflegde met betrekking tot uw eigen bezigheden in Afghanistan. U houdt zich opvallend op de vlakte wanneer gevraagd wordt naar uw eigen bezigheden in Afghanistan: u zegt dat u eigenlijk niets deed, niet buiten kwam en altijd bij uw moeder was. Wanneer u aangespoord wordt om te vertellen wat u dan deed thuis, zegt u dat u niets speciaals deed en uw moeder wat hielp met de afwas. Wanneer u gevraagd wordt welke andere dingen u nog deed, gezien de afwas doen toch geen dagtaak is, zegt u enkel dat dat het leven van Afghanen is: de dag doorbrengen en niets doen (CGVS I p. 4). Dat u werkelijk omzeggens uw hele leven binnenshuis zou gependeed hebben en nooit een andere bezigheid dan de afwas zou gehad hebben, is zeer onaannemelijk. Uw onwil om verklaringen af te leggen met betrekking tot uw eigen dagelijkse activiteiten doet ernstige twijfels rijzen omtrent uw geloofwaardigheid, zeker wanneer blijkt dat u uw vader, een landbouwer met 12 jerib land met allerlei gewassen, niet eens moest helpen op het land (CGVS I p. 4-5). Evenmin moest u de boodschappen doen, want ook dat deed uw vader (CGVS I p. 12, CGVS II p. 7), en ook zijn oogst gaan verkopen in Puli Khumri deed uw vader alleen (CGVS II p. 10).

Dat komt zeer onwaarschijnlijk over, gezien u de oudste zoon bent van het gezin en u toch al een leeftijd bereikt had waarop het mogelijk was geweest om hem te helpen, en gezien u beweert geen andere bezigheden zoals bijvoorbeeld school gehad te hebben (CGVS I p. 3). Bovendien spreekt u zichzelf wat dat betreft ook tegen: op uw eerste gehoor verklaart u dat u uw vader soms, maar niet zo veel, moest helpen op het land (CGVS I p. 4), tijdens uw tweede gehoor verklaart u echter dat u uw vader nooit, zelfs niet één keer, op het land heeft geholpen (CGVS II p. 5).

Ook de idee dat u werkelijk nooit uw eigen dorp zou verlaten hebben, zelfs niet om eens naar een bazaar te gaan (CGVS II p. 7), is zeer onaannemelijk, ook al omdat u zoals u zelf verklaart geen bezigheden had. U wekt de indruk dat u niet de waarheid vertelt over uw dagelijkse leven en bezigheden in Afghanistan, en dat u integendeel probeert om zich zo onwetend mogelijk voor te houden, met als doel u in te dekken voor uw gebrekkige kennis, die hieronder verder zal besproken worden.”

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan te bevestigen dat zijn leven in Afghanistan “*inderdaad zeer kalm*” was. Waar verzoeker opmerkt dat hij activiteiten als het helpen van zijn vader of om boodschappen gaan niet kon doen omdat hij nog zeer jong was en in een gevaarlijk gebied leefde, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat aan verzoekers voorgehouden jeugdige leeftijd geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*). Verzoeker kan dan ook niet langer naar deze jeugdige leeftijd verwijzen teneinde zijn zeer beperkte activiteiten in Afghanistan te verklaren. Het enkele gegeven dat hij in een gevaarlijk gebied zou hebben gewoond, volstaat op zich evenmin om het onaannemelijk karakter van zijn verklaringen over zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan weg te nemen. Verzoeker maakte hiervan immers geen enkele melding toen hem naar zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan werd gevraagd tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (gehoorverslag CGVS 17 maart 2017 (hierna: gehoor I), p. 4). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij tot de middag naar de madrassa ging en daarna zijn moeder hielp en met zijn kleine broer thuisbleef, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij niet naar school ging en dat hij slechts de drie maanden voor de aanvang van zijn beweerde problemen met de taliban naar de madrassa ging (gehoor I, p. 3 en 4). Waar verzoeker nog stelt als volgt in zijn verzoekschrift: “*De eiser kon moeilijk aanvullende informatie geven. Hij begreep niet wat van hem verwacht was als uitleggingen betreffende zijn dagelijkse leven. Hij werd inderdaad algemene vragen gesteld terwijl hij nog zeer jong is.*”, dient er nogmaals op gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden jeugdige leeftijd (zie *supra*). Bovendien blijkt uit een lezing van het gehoorverslag dat hem wel degelijk in duidelijke en eenvoudige te begrijpen bewoordingen werd gevraagd waaruit zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan bestonden (gehoor I, p. 3-4) en dat verzoeker hierbij geen enkele melding maakte van het niet begrijpen van de vraagstelling. Dergelijk verweer is allerm minst ernstig.

2.3.2.6. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op uitgebreide en pertinente wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Joy Naw in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan, gelet op (a) zijn gebrekkige kennis over de dorpsleiders en de stammen in Joy Naw, (b) zijn gebrekkige geografische kennis over zijn dorp, zijn district en zijn provincie, die bovendien een ingestudeerd karakter heeft, (c) zijn gebrekkige kennis over de prominenten in zijn beweerde regio van herkomst, (d) zijn gebrekkige kennis over incidenten in zijn beweerde regio van herkomst, (e) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse biljetten en de Afghaanse kalender.

Waar verzoeker dienaangaande aanvoert dat hij zijn land van herkomst op jonge leeftijd verliet en dat hij zijn tijd in Afghanistan voornamelijk thuis doorbracht, dient nogmaals herhaald te worden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden jeugdige leeftijd en evenmin aan zijn voorgehouden dagelijkse bezigheden in Afghanistan. Hij kan zich hier dan ook niet op beroepen teneinde zijn gebrekkige kennis betreffende zijn beweerde regio van herkomst te verrechtvaardigen.

Waar verzoeker stelt dat wel de namen van voornamen leiders kent maar dat hij hen niet persoonlijk kent en dat hij niet was geïnteresseerd in politiek, dient erop gewezen dat, gelet op de verregaande impact van de lokale machtshebbers op het dagelijks leven van de plaatselijke bevolking, redelijkerwijze een gedegen kennis kan worden verwacht van deze machtshebbers en prominenten, *quod non in casu*.

Waar verzoeker aanvoert dat hij wel de namen van door de *protection officer* genoemde dorpen kent maar dat hij niet altijd aanvullende informatie kon verschaffen over deze dorpen “*omdat hij die van naam kent, soms hun alias kent*”, dient vastgesteld dat verzoeker geen enkele keer tijdens zijn gehoren op het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het overlopen van namen van dorpen uit zijn beweerde regio van herkomst melding maakte van het feit dat hij een bepaald dorp bij een andere naam kent.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“De eiser wenst te bestrijden dat zijn verklaringen een ingestudeerd karakter zou voorstellen. Hij heeft veel persoonlijke informatie kunnen geven over zijn regio van herkomst, die hij niet zou in staat zijn om te bestuderen.”*, dient vastgesteld dat verzoeker geheel nalaat op *in concreto* te duiden welke *“persoonlijke informatie”* hij volgens hem heeft gegeven die hij niet zou kunnen hebben ingestudeerd; evenmin blijkt zulks uit een lezing van de gehoorverslagen. Verzoeker komt dan ook niet verder dan het opwerpen van een blote bewering, hetgeen allerminst kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

Verder in onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij tijdens zijn gehoren over twee verschillende vernietigde scholen sprak: *“één dat hij Jarakhel noemde, hij die Ahmadzai zou zijn”*. Tijdens zijn eerste gehoor had hij het over de school Jarakhel terwijl de commissaris-generaal verwijst naar Ahmadzai. Uit de vragen tijdens zijn tweede gehoor valt niet af te leiden of verzoeker het heeft over de school in Jarakhel of Ahmadzai. Hij merkt ook op dat hij zelf niet aanwezig was *“toen de school vernield werd”* en dat hij later in de madrassa studeerde.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde dat er in zijn regio van herkomst maar één school is, die Jarakhel of Ahmadzai wordt genoemd (gehoorverslag CGVS 12 december 2017 (hierna: gehoor II), p. 5), waar verzoeker het tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen had over een school die Jarakhel heet omdat deze school in het dorp met dezelfde naam is gelegen en dat deze school geen andere naam heeft (gehoor I, p. 13). In tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift, maakte verzoeker tijdens geen van zijn gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een onderscheid tussen twee verschillende scholen, Jarakhel en Ahmadzai. Als dusdanig zet de uitzetting in het verzoekschrift de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst eens te meer op de helling.

Bovendien blijken verzoekers verklaringen over de aanval op de school hoe dan ook niet te rijmen met de informatie daaromtrent in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') en slaagt hij er tevens niet in om op een coherente en doorleefde wijze uiteen te zetten op welke wijze deze school zou zijn aangevallen, elementen waaromtrent verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer voert in zijn verzoekschrift en die dan ook onverminderd overeind blijven.

Dat verzoeker zelf niet aanwezig was toen de school werd vernield, doet aan de voorgaande vaststellingen geen enkele afbreuk.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij over bepaalde elementen betreffende zijn beweerde regio van herkomst wél informatie kon verschaffen, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielpprocedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren.

Tot slot dient vastgesteld dat verzoeker voor het overige geen enkel concreet en inhoudelijk verweer voert tegen de nochtans uitgebreide en pertinente motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot het ongeloofwaardig karakter van verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Joy Naw in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind.

2.3.2.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Joy Naw in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan. Inzake deze vervolgingsfeiten motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing bovendien terecht dat verzoekers verklaringen over de poging tot gedwongen rekrutering door de taliban niet te rijmen zijn met de dienaangaande beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), en dat verzoekers verklaringen over de bedreigingen door de taliban niet overeenstemmen met de inhoud van de door hem voorgelegde

dreigbrief van de taliban (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering op het einde van zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dat er tijdens zijn eerste gehoor problemen waren met de tolk, alsmede dat de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. In zijn verzoekschrift voert verzoeker betreffende geen enkele van deze motieven enig concreet en inhoudelijk verweer, zodat deze motieven onverminderd overeind blijven.

2.3.2.8. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.9. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Puli Khumri in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER